

udligning enten indbyrdes mellem kommunerne inden for de enkelte afløsningsområder eller med virkning for hele landet måtte bygge på undersøgelser, der ikke kunne afsluttes på et sådant tidspunkt, at eventuelle ændringer kunne få virkning fra og med skatteåret 1962-63.

Afløsnings- og udligningstilsvarene blev herefter ved lovens forlængelse opretholdt uden regulering af nogen art.

Ved lov nr. 37 af 14. februar 1964 blev afløsningsordningerne forlænget i yderligere et år, således at loven herefter skal optages til revision i folketingsåret 1964-65. Som begrundelse for denne forlængelse henvises til, at spørgsmålet om en løsning af de kommunale samarbejds- og strukturproblemer særlig inden for hovedstadsområdet siden 1962 havde været genstand for overvejelser først og fremmest i det af de storkøbenhavnske kommuner etablerede Hovedstadskommunernes Samråd, hvor man i et udvalg under samrådet havde indledt forhandlinger om etablering af et samarbejdsorgan med beslutende myndighed med henblik på en løsning af de organisatoriske og til dels også de økonomiske problemer, der knytter sig til gennemførelsen af en nyordning af hovedstadens forhold. Under disse omstændigheder ansås det for særdeles ønskeligt, at mulighederne for tilvejebringelsen af en hovedstadsordning ved forhandlinger mellem kommunerne inden for området ikke blev gjort vanskeligere gennem en forhastet revision af loven om erhvervsskattens afløsning og fikseringen af udligningstilsvarene.

Forslaget om den et-årige forlængelse blev fremsat efter forhandlinger med repræsentanter med Hovedstadskommunernes Samråd.

For så vidt angår afløsningsområderne uden for Storkøbenhavn fandt man det ikke rimeligt — og næppe heller muligt — på daværende tidspunkt at søge afløsningsordningen erstattet af andre udlignende foranstaltninger alene for disse områder, hvor den økonomiske betydning af erhvervsskattens afløsning for det store flertal af kommunerne i øvrigt efterhånden var temmelig beskeden både i forhold til Københavnsområdet og i forhold til den almindelige opholdskommuneskat i de enkelte kommuner.

Til belysning af afløsningstilsvarenes økonomiske betydning er i vedføjede bilag optaget en fortegnelse over samtlige afløsningstilsvares størrelse og vægt i forhold til den i centralkommunerne og omegnskommunerne udskrevne opholdskommuneskat for skatteåret 1964-65 samt kommunernes udskrivnings- og beskatningsprocenter for dette skatteår. Det er til sammenligning yderligere vist, hvor stor

en procentdel tilsvarene udgjorde af nævnte kommuners opholdskommuneskatteudskrivning i skatteåret 1959-60. De fikserede udligningstilsvare, som Frederiksberg og Gentofte kommuner betaler til København, andrager årlig henholdsvis ca. 8,1 mill. kr. og ca. 16,8 mill. kr., eller i alt 25 mill. kr. Deresom såvel afløsningstilsvarene som udligningstilsvarene var faldet væk, ville opholdskommuneskatteudskrivningen i Københavns kommune have ligget ca. 9 pct. højere i indeværende skatteår, medens den i Frederiksberg og Gentofte kommuner ville have ligget henholdsvis ca. 11 og ca. 22 pct. lavere. Herefter ville udskrivningsprocenten i Københavns kommune i 1964-65 have udgjort 90 i stedet for 82, medens Frederiksberg og Gentofte kommuners udskrivningsprocenter ville være faldet til henholdsvis 58 og 49 mod nu 65 og 63.

Da de samlede afløsningstilsvare for samtlige afløsningsområder udgør ca. 20 mill. kr., og da de øvrige kommuner inden for hovedstadsområdet — som det fremgår af den vedføjede fortegnelse — betaler afløsningstilsvare på i alt ca. 15 mill. kr. til Københavns kommune, vil det ses, at tilsvare på i alt ca. 40 mill. kr. ydes inden for det storkøbenhavnske område, medens kun ca. 5 mill. kr. udredes inden for de øvrige 8 afløsningsområder.

I det forløbne år er forhandlingerne om et udvidet samarbejde eller oprettelsen af et fællesskab til varetagelse af de kommunale fællesopgaver inden for hovedstadsområdet fortsat i det ovenfor nævnte udvalg under Hovedstadskommunernes Samråd, og det kan forventes, at udvalget inden længe vil forelægge samrådet et forslag om etablering af et sådant fællesskab.

De økonomiske udligningsproblemer er så komplicerede, at de ikke vil kunne finde deres løsning ved samme lejlighed, men det bemærkes, at der i maj måned 1964 under samrådet er nedsat et tjenestemandsudvalg med bl. a. den opgave at undersøge mulighederne for på ensartet grundlag af foretage en analyse af hovedstadskommunernes indbyrdes stilling i økonomisk henseende.

Det må anses for hensigtsmæssigt at afvente resultatet af disse undersøgelser, forinden der tages skridt til gennemførelse af ændringer i de gældende afløsningsordninger, endsiige til etablering af en helt ny økonomisk udligningsordning for hovedstadsområdet og/eller for det øvrige land.

I denne forbindelse må opmærksomheden nu yderligere rettes mod arbejdet i udvalget vedrørende en forenkling af ejendomsbeskatningen m. v. (ejendomsskatteudvalget) og i udvalget angående statens tilskud og refusion til kommunerne (byrdefordelingsudvalget). Resultatet af overvejelserne i